

CD-65, પદ-૭. પછી પડખું ફરીને

પછી પડખું ફરીને સૂઈ ગયાં !
નવું પહેરણ પ્હેરી આવીશ હું,
શુદ્ધાશ્વાસીને શાંત થયા. ---પછી...

એક વચને ઝૂમે મન કલશોર,
બહુ ગુણલે નર્તે તન્વીલ તોર.
અ-રૂપ કારણ વિ-સ્તર જગ-મોલ,
સ્થૂળ કાર્ય રૂપી સ્ત્રવ શોર બકોર.
કોઈ છેકે નહીં એવું લખવીરમ્યા,
ગણધરંબરા સહુસ્ત્રધર્યા,
નવી પરંપરા સ્વર્લય લહિયા. ---પછી...

‘હું’એ ‘કર્તા’ માની ભાંતિ જણી,
ગૂંચ બંધ-વિભાવે તીરોભાવ.
‘હું શુદ્ધાત્મા છું’ અકર્તા,
ખુદ શુદ્ધ સ્વભાવે આવિભાવ.
બૂજી બાવા ‘સાયન્સાનંદ્યા’,
સ્વતઃ પરમ જ્યોતિસ્વરૂપ દ્રવ્યા. ---પછી...

દ્રગ-દુનિયાથી પીઠ ફેરવી લય,
પછી કેવળ સ્વાત્મા સ્વમુખ સુપાશ.
સત્ સિદ્ધાંતોનો ઊભો પાક,
જોઈ લણવાનો કર પુરુષાર્થ.
સિદ્ધ કેવળજ્ઞાન જ સજી વભાં,
શિવ શાશ્વત પદમાં ઝગી રભાં. ---પછી...

ભાવાંકિત આજ્ઞા પંચકમાં,
વીતરાગ અતીન્દ્રિ પ્રત્યક્ષા.
‘અ-કરમ’ વિધાયક ‘વિજ્ઞાને’,
ત્રિ-કાળાશ્ચર્યક શ્રી સ્થિરતા.
જગ-મુખ મોડી મહામુક્ત જિયા,
પછી જીવતું સપનું નિર્જરિયા. ---પછી...

તારી ભૂલ બતલાવા આવે છે,
કવિ ! લમણે લખેલાં ભોગવટાં.
દુનિયા ફાની વા ધૂળ-પાણી,
ક્ષણી માનવ માતર પરપોટાં.
‘ચાલો, સત્સંગમાં જાવાનું છે’,
એમ બોલી ‘દાદા’ ઊડી ગયા.
ને ‘એકઝેક્ટ (Exact) A. M. Exit થયાં,
સમયાતીત “જ્ઞાની” સ્વમય સર્યા. (૫)

